

Ytringer rammer det ærede Medlem altsaa særlig dem og ikke os. Det ærede Medlem talte om Parlamentarisme, og naar han ønsker at høre, hvorledes Højre, særlig jeg, stiller sig til Parlamentarismen, vil jeg gøre ham opmærksom paa, at det Spørgsmaal var vi inde paa i Samlingen 1909-10. Der findes i Folketingstidenden Spalte 962 en Fremstilling, som udmunder i at gøre opmærksom paa, at jeg i Stedet for at være en Modstander altid har været en absolut Tilhænger af Parlamentarismen, men vel at mærke paa den engelske Maade, at man arbejder sig til den og ikke protesterer og truer sig til den.

Det ærede Medlem (Laust Jensen) fandt, at det var i høj Grad udemokratisk og ulogisk, at Højre bejlede til den almindelige Valgret, thi, sagde han, vi respekterede ikke den almindelige Valgret. Det kan vel være nogen Tvivl underkastet, hvilken Tanke der ligger bag ved de Ord, men jeg antager nærmest, at der ligger det bag ved dem, at man, naar man gik ud til den almindelige Valgrets Vælgere, skulde tale saaledes til dem, at man bød dem flere og flere Fordele, mere Magt, i det hele taget talte til Vælgernes snævre Egoisme. Det gør vi ganske vist ikke, men der er ikke noget ulogisk og udemokratisk i det, vi gør; vi forudsætter, at Vælgere, selv den almindelige Valgrets Vælgere, er i Stand til at tænke længere end til deres egen egoistiske Fordel, vi forudsætter, at de kan dømmes om deres Lands Forhold paa en saadan Maade, at de, naar det behøves, kan være med til at give Afkald paa noget af den Magt, de kunde have faaet, for at sikre Landets Udvikling, med andre Ord, gaa med til et Tokammerssystem med Forskel mellem de to Ting. Thi hvis man ikke kunde forudsætte det, vilde alt Folkestyre og al Parlamentarisme være meningsløs. Men naar man forudsætter det og gaar ud til Vælgere paa den Maade, tror jeg ikke, at det er med Mistillid, vi gaar ud til dem, men med større Tillid end de, der gaar ud paa at smigre Vælgere paa samme Maade, som man smigrer en anden Enevoldshersker. Den Omstændighed, at vi har et saa betydeligt Vælgerkorps, som den nuværende Konseilspræsident for et Par Aar siden med en vis Misundelse kaldte det bedste, og om hvilket han sagde, at det havde ikke været muligt for os at sætte det over Styr, viser i hvert Fald, at man, selv om man ikke vinder Flertal derved, kan stille Fordringer til Vælgere i Stedet for at kæle for deres

Krav. Det er ikke et Vælgerkorps, vi har vundet, fordi vi har lokket det ved saadanne Midler, men vi har tiltalt det paa en helt anden Maade.

Endelig sagde det ærede Medlem i Anledning af min Udtalelse til Regeringen om, at jeg ikke misundte den Tilslutning fra Socialdemokraterne, at Højre ligesom alle andre Partier maatte ønske størst mulig Tilslutning til sin Politik, og saa fra Socialdemokraterne. Jeg siger gerne Ja dertil, notabene, naar denne Tilslutning sker paa Basis af noget, som jeg anser for godt og konservativt. Eksempler vil jeg sagtens kunne nævne. Naar jeg her i disse Dage og i tidligere Samlinger hører socialdemokratiske Repræsentanter med Varme tale f. Eks. Dansk Arbejdes Sag, naar man virker sammen med os, for at Dansk Arbejde anvendes i størst mulig Grad af Staten og af private, naar jeg faar Tilslutning paa Spørgsmaal om Undervisning i tekniske Skoler o. s. v., tager jeg selvfølgelig med Fornøjelse mod den Tilslutning og vil gerne bejle til den, det vil der ikke være det mindste til Hinder for. Men at bejle efter Tilslutning i og for sig uden Hensyn til, hvad det drejer sig om, bliver en helt anden Sag, og i det Grundlovsforslag, her er forelagt, mener jeg ikke, der er foreslaaet noget af konservativ Karakter, af saadan Karakter, at man kan takke for eller glæde sig over Socialdemokratiets Tilslutning dertil.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) har talt om, at der er megen Konservatisme i den danske Befolkning. Det er muligt, at han har Ret i, at der er mere Konservatisme, end mange tror, men denne Konservatisme har det ærede Medlem ikke søgt at styrke ved sit Grundlovsforslag; hans Grundlovsforslag kaster Rettigheder ud i Grams til alle, det tager ikke praktiske Hensyn, det spørger ikke, hvad Følgen bliver, men det er et Forslag, som er født af Teorier, af politiske Spekulationer, og som gaar ud paa, at Frihed uden Grænser eller i alt Fald saa vidt muligt uden Grænser skal være et Gode i og for sig. Jeg ser paa Sagen paa en anden Maade og tager Hensyn til, hvilke praktiske Følger en Reform af den Natur kan have; thi jeg mener, at til syvende og sidst gælder det altid om Praksis i Politik og ikke om Teorierne; og saa siger jeg til den høje Regering, ligesom jeg sagde til det ærede Medlem: Læg Mærke til, hvem det er, der stærkest bifalder dette Forslag om en Grundlovsrevision; det er det ærede Medlem for Københavns 5te Valgekreds